

Πώς εξηγείται η κατάθεση «λαθρονομοθετικών» διατάξεων σε άσχετα νομοσχέδια. Τι δηλώνει ο Πρόεδρος της Βουλής

Η ανίατη νόσος των τροπολογιών

Του **ΩΤΗ**

ΕΧΟΥΝ κατά καιρούς χαρακτηριστεί με διάφορα επίθετα, ενδεικτικά κάθε φορά για «κόκκα» που δημιουργούν, όταν κατατίθενται δεκάδες στη Βουλή. Ο αείμνηστος **Αθ. Καλλιόπουλος** τις αποκαλούσε «λαθρονομοθετικές διατάξεις», τα μέσα ενημέρωσης τις αποκαλούν συχνά «φωτογραφικές», ο λαός τις γνωρίζει καλύτερα ως «ρουσφέτια», ενώ ο υπουργός Δικαιοσύνης κ. Ευ. Γιαννόπουλος τις αποκαλεί «θεραπείες αδικιών». Αποτελούν σίγουρα την πιο διάσημη δραστηριότητα στη Βουλή και μάλλον την πιο παρεξηγημένη, καθώς γύρω από αυτήν επικρατεί μια σύγχυση η οποία διατηρείται κάθε φορά καθώς συμβάλλουν σε αυτήν οι εκ διαμέτρου αντίθετες δηλώσεις από τους πρωταγωνιστές της πολιτικής ζωής της χώρας.

Τελικώς τι είναι οι τροπολογίες; Ένας τρόπος άσκησης μικροπολιτικής ή το προύργιο της ανεξαρτησίας του βουλευτή στη Βουλή; Προφανώς είναι και τα δύο μαζί, αναλόγως του πώς ασκείται το δικαίωμα αυτό από βουλευτές και υπουργούς.

Το φαινόμενο των τροπολογιών άρχισε να παρατηρείται έντονα από το 1989, όταν η τότε κυβέρνηση προσπάθησε να ανατρέψει το αρνητικό κλίμα που είχε δημιουργηθεί με την υιοθέτηση κάθε λαϊκού αιτήματος που έφθανε στη Βουλή από βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Λίγο προτού διακόψει η Βουλή για τις εκλογές του Ιουνίου του 1989 κατατίθηκαν πάνω από 100 τροπολογίες κατά τη διάρκεια μιας και μόνο βραδινής συνεδρίασης που ονομάστηκε τότε «*νύχτα του Αγίου*

Βαρθολομαίου». Τότε η αναπολήτευση εισήγαγε το σύνθημα «Τοσβόλα δώσ' τα όλα», αν και υπεύθυνος για την υιοθέτηση των τροπολογιών δεν ήταν ο τότε υπουργός Οικονομικών.

Το πρόβλημα γινανιώθηκε την περίοδο 1989-1993 καθώς οι κυβερνήσεις που ακολούθησαν επιχειρήσαν και εκείνες να διευρύνουν την επιρροή τους στους ψηφοφόρους με την υιοθέτηση αμέτρητων τροπολογιών που κατέβηκαν οι βουλευτές σε κάθε νομοσχέδιο. Κατατέθηκαν συνολικά 3.163 τροπολογίες, εκ των οποίων οι 837 έγιναν δεκτές. Ψηφίστηκαν συνολικά 677 τροπολογίες υπουργών και 160 βουλευτών.

Από το 1993 η κατάθεση και κυρίως η ψήφιση τροπολογιών άρχισε σταδιακά να μειώνεται

και τα τελευταία χρόνια ο αριθμός τους περιορίστηκε σημαντικά. Σημειώθηκαν κάποιες εξάρσεις (όπως π.χ. στο τελευταίο νομοσχέδιο που ψήφισε ως υπουργός Παιδείας ο κ. Γ. Παπανδρέου και αργότερα στο νομοσχέδιο για τους συνεταιρισμούς του κ. Στ. Τζουμάκα) αλλά σε γενικές γραμμές το φαινόμενο περιορίστηκε σημαντικά.

Από τον Οκτώβριο του 1996 ως σήμερα κατατέθηκαν 2.983 τροπολογίες, εκ των οποίων ψηφίστηκαν οι 476 (361 από υπουργούς και 115 από βουλευτές).

Συνέβαλε σε αυτό το γεγονός ότι καμία τροπολογία υπουργού δεν κατατίθεται πια στη Βουλή αν δεν την εγκρίνουν ο Γραμματέας του

Υπουργικού Συμβουλίου κ. Σ. Κοσμίδης και ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Απ. Κακλαμάνης, οι οποίοι έχουν πάρει τη συγκατάθεση του Πρωθυπουργού να μην επιτρέπουν την κατάθεση άνω των τεσσάρων υπουργικών τροπολογιών ανά νομοσχέδιο.

Τι γίνεται όμως με τους βουλευτές; «Οι βουλευτές δεν έχουν μόνο δικαίωμα αλλά καθήκον να καταθέτουν τροπολογίες καθώς αυτός είναι ο μοναδικός τρόπος που έχουν για να παρέμβουν στο νομοθετικό έργο της κυβέρνησης» τονίζει προς «Το Βήμα» ο Πρόεδρος της Βουλής, προσθέτοντας ότι την κύρια ευθύνη έχουν οι υπουργοί.

«Αν καταρθώσουμε μάλιστα να επιβάλουμε την ουσιαστική επεξεργασία των νομοσχεδίων στις κοινοβουλευτικές επιτροπές, τότε θα έχουμε κάνει ακόμη ένα μεγάλο βήμα για τον περιορισμό του προβλήματος» προσθέτει ο κ. Κακλαμάνης, παραπέμποντας στη διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος που μάλλον θα δώσει οριστική λύση στο πρόβλημα.

Όλες οι τροπολογίες όμως δεν είναι ίδιες και ο Πρόεδρος της Βουλής αναγνωρίζει το μερίδιο της ευθύνης που έχουν και οι βουλευτές.

«Ο βουλευτής», σημειώνει, «θα πρέπει να προσέχει τη τροπολογία υπογράφει και να μη σπεύδει να συνυπογράψει τροπολογίες συναδέλφων του που δεν γνωρίζει. Ας τους αναγνωρίσουμε όμως ότι έχουν το πολύ 20 ημέρες για να ενημερωθούν για κάθε νομοσχέδιο ενώ οι υπουργοί το προετοιμάζουν επί μήνες χωρίς να αποφεύγουν πάντα τις τροποποιήσεις της τελευταίας στιγμής».

Πόσα υπουργεία είναι «μαγνητές» για τις τροπολογίες
Οι τροπολογίες που κατατέθηκαν και τα νομοσχέδια που ψηφίστηκαν επί κυβερνήσεως Σημίτη (Οκτώβριος 1996 - Αυγούστος 1999)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ	ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ	ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ
Οικονομικών	861	39
Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων	322	7
Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης	302	13
Παιδείας και Θρησκευμάτων	295	8
Πολιτισμού	175	10
Ανάπτυξης	173	22
Γεωργίας	169	8
Δικαιοσύνης	168	29
Υγείας και Πρόνοιας	149	8
Εθνικής Οικονομίας	130	9
Μεταφορών και Επικοινωνιών	64	20
Εθνικής Αμυνας	51	15
Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημ. Έργων	46	12
Δημόσιας Τάξης	24	12
Εξωτερικών	16	48
Τύπου και Μέσων Ενημέρωσης	15	1
Ναυτιλίας	14	8
Μακεδονίας-Θράκης	9	1
Αιγαίου	9	1
ΣΥΝΟΛΟ	2.983	290

1 Το περιεχόμενο. Είναι το βασικό χαρακτηριστικό που ξεχωρίζει τις ρουσφετιολογικές τροπολογίες από αυτές που στοχεύουν στην αρτιότερη σύνταξη ενός νομοσχεδίου. Αν μια τροπολογία ευεργετεί μια συγκεκριμένη ομάδα πολιτών, τότε θεωρείται ότι αποσκοπεί στην υλοποίηση πρόβλ. στην ελαχίστων

σάζων εκλογικές αναμετρήσεις. Ως τώρα πάντως το αντίθετο συμβαίνει.

8 Η προσυνεννόηση με την κυβέρνηση. Είναι μια βασική προϋπόθεση για να έχει αίσιο τέλος η κατάθεση μιας τροπολογίας. Οι τροπολογίες δέχονται ειδικότερα μια

170x
20
1096